

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Letiště Ostrava, a.s.**, IČ: 26827717, se sídlem Mošnov 401, zastoupen Mgr. Radimem Struminským, advokátem se sídlem Havířov, Svornosti 86/2, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 13.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Radima Struminského, advokáta.**
- III. **Žalobci se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Radima Struminského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o jeho návrhu ze dne 24. 10. 2014 na zahájení sporného řízení dle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) proti Regionální radě regionu soudržnosti Moravskoslezsko (dále jen „Regionální rada“) ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy, a to ze Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Regionální rady ze dne 23. 3. 2011 (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“).

Žalobce v žalobě nejprve popsal skutkový stav. Uvedl, že na základě smlouvy o poskytnutí dotace mu byla poskytnuta účelová dotace na projekt realizovaný v rámci programu NUTS II Moravskoslezsko Stroje a zařízení II. Prioritní osa 1 – Regionální infrastruktura a dostupnost. Žalovaný následně provedl u žalobce dva audity a ve Zprávě o auditu operace dospěl k názoru, že žalobce porušil smlouvu o poskytnutí dotace, a proto mu uložil povinnost vrátit poskytnutou dotaci ve výši 4.433.763,11,- Kč. Poté byl žalobce Regionální radou vyzván k vrácení uvedené částky poskytnuté dotace, což žalobce dne 25. 8. 2014 učinil.

Jelikož žalobce s výsledky provedených auditů nesouhlasil, podal dne 24. 10. 2014 na Ministerstvo pro místní rozvoj návrh na zahájení sporného řízení dle § 141 správního řádu ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace. Ministerstvo pro místní rozvoj jej usnesením ze dne 9. 2. 2015, č.j. 37356/2014-91 postoupilo k vyřízení žalovanému. Žalovaný

návrh žalobce dále postoupil Regionální radě, a to usnesením ze dne 6. 3. 2015, č.j. MF-7 632/2015/1203. Postoupení návrhu odůvodnil tím, že se v dané věci jedná o porušení rozpočtové kázně, za což ukládá Regionální rada odvod dle § 22 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění rozhodném (dále jen „rozpočtová pravidla územních rozpočtů“).

Žalobce nesouhlasil s procesním rozhodnutím žalovaného, jelikož postoupením jeho návrhu na zahájení sporného řízení dle § 141 správního řádu Regionální radě nedošlo k jeho věcnému vyřízení, a proto žalobce dne 21. 5. 2015 podal ministru financí žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Ministr financí žádosti žalobce usnesením ze dne 12. 6. 2015, č.j. MF-6733/2015/1203-7 nevyhověl, neboť měl za to, že se v dané věci nejedná o spor z veřejnoprávní smlouvy, nýbrž o porušení rozpočtové kázně žalobce, o kterém je třeba rozhodnout v daňovém řízení bez ohledu na to, zda byla část poskytnutých peněžních prostředků z dotace již vrácena.

Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že smlouva o poskytnutí dotace je veřejnoprávní smlouvou. Spory z veřejnoprávních smluv pak rozhoduje dle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy podle § 161 správního řádu. Věcně příslušným správním orgánem k vedení sporného řízení byl žalovaný, což žalobce dovodil z § 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky ve znění rozhodném (dále jen „kompetenční zákon“) ve spojení s § 133 správního řádu a rovněž z § 22 odst. 11 a 12 rozpočtových pravidel územních rozpočtů, dle kterých je žalovaný odvolacím orgánem proti rozhodnutí Úřadu Regionální rady. Tudíž žalovaný byl povinen o návrhu žalobce na zahájení sporného řízení rozhodnout bez zbytečného odkladu, případně nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení dle § 71 odst. 1 ve spojení s § 170 správního řádu, což neučinil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobní námitky. Zdůraznil, že návrh žalobce řádně posoudil a dospěl k závěru, že se netýká sporu z veřejnoprávní smlouvy, nýbrž porušení rozpočtové kázně dle § 22 rozpočtových pravidel územních rozpočtů, jelikož poskytovatel dotace již peněžní prostředky poukázal žalobci, u kterého bylo následně zjištěno pochybení, tedy porušení rozpočtové kázně, za které ukládá odvod Úřad Regionální rady. Úřad Regionální rady tedy byl povinen vydat platební výměr o uložení odvodu, přičemž by ve výroku reflektoval skutečnost, že k odvodu již fakticky došlo.

Vzhledem k tomu, že podání žalobce bylo posouzeno jako porušení rozpočtové kázně, byl podnět žalobce postoupen Úřadu Regionální rady jakožto orgánu příslušnému dle § 22 odst. 11 rozpočtových pravidel územních rozpočtů. Stejně tak posoudil věc ministr financí, který nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti.

Žalovaný shrnul, že nemohl být v řízení nečinný, neboť nebyl věcně příslušným orgánem k projednání žalobcova návrhu. Naopak návrh posoudil jako podnět, a proto jej postoupil věcně příslušnému Úřadu Regionální rady, vůči kterému by případně vystupoval jako odvolací orgán dle § 22 odst. 12 rozpočtových pravidel územních rozpočtů.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

Podáním ze dne 6. 12. 2016 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět, a to pro pozdější chování žalovaného, neboť žalovaný vydal dne 8. 11. 2016 usnesení pod č.j. MF-7 632/2015/1203, kterým řízení ve věci návrhu žalobce dle § 141 správního řádu zastavil.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

V dané věci vzal žalobce podáním ze dne 6. 12. 2016 žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud žalobce žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobce před podáním správní žaloby využil všechny možnosti ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

V dané věci soud ze správního spisu zjistil, že dne 6. 2. 2015 byl Ministerstvu pro místní rozvoj doručen návrh žalobce ze dne 24. 10. 2014 na zahájení sporného řízení. V návrhu se domáhal vydání rozhodnutí ve sporu mezi ním a Regionální radou, který vznikl na základě smlouvy o poskytnutí dotace. Žalobce namítal, že Regionální rada nesprávně posoudila skutkový stav veřejných zakázek administrovaných žalobcem; v rozporu se smlouvou o poskytnutí dotace stanovila finanční korekci ve výši 4.433.764,- Kč; a požadoval navrácení předmětné části dotace.

Ministerstvo pro místní rozvoj návrh usnesením ze dne 9. 2. 2015, č.j. 37356/2014-91 postoupilo dle § 12 správního řádu žalovanému jako správnímu orgánu příslušnému k jeho vyřízení.

Rovněž žalovaný usnesením ze dne 6. 3. 2015, č.j. MF-7 632/2015/1203 návrh žalobce postoupil Úřadu Regionální rady. Postoupení odůvodnil tak, že peněžní prostředky již byly žalobci vyplaceny, proto je jejich neoprávněné použití porušením rozpočtové kázně dle § 22 rozpočtových pravidel územních rozpočtů. Za takové porušení ukládá příslušný Úřad Regionální rady odvod dle § 22 odst. 11 písm. b) rozpočtových pravidel územních rozpočtů.

Konstatoval, že podání žalobce nepovažuje za návrh na zahájení sporného řízení, proto jej dle § 12 správního řádu postoupil příslušnému správnímu orgánu k vyřízení.

Dne 27. 5. 2015 byla ministroví financí doručena žádost žalobce ze dne 21. 5. 2015 o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Ministr financí usnesením ze dne 12. 6. 2015, č.j. MF-6733/2015/1203-7 žádosti žalobce na provedení opatření proti nečinnosti žalovaného ve věci návrhu na zahájení sporného řízení proti Regionální radě nevyhověl. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že ministr financí neshledal k uplatnění opatření proti nečinnosti důvod, jelikož žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když postoupil návrh žalobce Úřadu Regionální rady, který ve věci musí rozhodnout jakožto příslušný orgán poskytovatele dotace.

Dne 8. 11. 2016 žalovaný vydal usnesení pod č.j. MF-7 632/2015/1203, kterým správní řízení o návrhu žalobce ze dne 24. 10. 2014 zastavil podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Soudem zjištěný skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný.

Podle § 44 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.

Podle § 141 odst. 1 správního řádu ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.

Podle § 141 odst. 7 správního řádu rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.

Podle § 12 správního řádu dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

Předně soud shodně se žalobcem poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2013, č.j. 9 Afs 38/2013-53, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval povahou oznámení o krácení dotace poskytnuté účastníkovi na základě smlouvy o poskytnutí dotace a jehož právní věta zní: „Smlouva o poskytnutí účelové dotace uzavřená mezi regionální radou regionu soudržnosti a příjemcem dotace je veřejnoprávní smlouvou. V případě námitky porušení smlouvy, nesouhlasu s jejím výkladem nebo při neplnění smlouvy samotné je ochrana kterékoliv smluvní strany poskytována prostřednictvím sporu z veřejnoprávní

smlouvy dle § 169 správního řádu z roku 2004 ve spojení s § 141 téhož zákona, který iniciuje ta ze stran, která nesouhlasí s postupem druhé smluvní strany.“ V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší správní soud jednoznačně konstatoval, že stěžovatelka - Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad „při oznámení o krácení dotace postupovala v souladu s uzavřenou smlouvou, a nesouhlasil-li žalobce s jejím postupem, pak to byl právě žalobce, kdo měl iniciovat spor z veřejnoprávní smlouvy návrhem dle § 169 správního řádu.“

V dané věci nebylo sporu, že žalobci byla poskytnuta účelová dotace dle Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Regionální rady ze dne 23. 3. 2011. Obsahem smlouvy bylo poskytnutí dotace z veřejných zdrojů, jejichž správa se řídí veřejnoprávními předpisy. Ve světle shora uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že podání návrhu na zahájení sporného řízení žalobcem, který nesouhlasil s požadavkem Regionální rady na vrácení části poskytnuté dotace, bylo zcela po právu.

Žalovaný však o návrhu žalobce nerozhodl způsobem stanoveným v § 141 odst. 7 správního řádu, neboť návrhu na zahájení správního řízení nevyhověl, nezamítl jej, a to ani z části, nýbrž jej dle § 12 správního řádu postoupil dalšímu správnímu orgánu. Žalovaný totiž zaujal nesprávný právní názor, že se návrh netýká sporu z veřejnoprávní smlouvy, nýbrž neoprávněného použití peněžních prostředků, o kterém má být rozhodnuto dle § 22 rozpočtových pravidel územních rozpočtů Úřadem Regionální rady.

Úřad Regionální rady ovšem není příslušný rozhodnout o návrhu žalobce na zahájení sporného řízení, ačkoli je příslušný rozhodovat o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 22 odst. 11 písm. b) rozpočtových pravidel územních rozpočtů. Je tedy zjevné, že žalovaný posoudil návrh žalobce jako oznámení či podnět o porušení rozpočtové kázně, aniž by se však jakkoli vypořádal s jeho návrhem na zahájení řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy. Tímto postupem žalovaného tak návrh žalobce zůstal nerozhodnut, což založilo nečinnost žalovaného ve sporném řízení zahájeném návrhem žalobce ze dne 24. 10. 2014.

Ministerstvem pro místní rozvoj postoupený návrh žalobce byl žalovanému doručen dne 10. 2. 2015. Od tohoto okamžiku běžela žalovanému zákonem stanovená lhůta k vydání rozhodnutí o návrhu žalobce v délce 30 dnů dle § 71 odst. 3 správního řádu. Žalovaný v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí ve věci nevydal, nýbrž až dne 8. 11. 2016, lhůta pro vydání rozhodnutí tedy proběhala marně, a vzhledem k tomu byl žalovaný v době podání žaloby ke zdejšímu soudu nečinný.

Soud rovněž konstatuje, že žalobce vyčerpal všechny prostředky, které mu procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podal dne 21. 5. 2015 ministroví financí jakožto příslušnému nadřízenému správnímu orgánu žádost o učinění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Ministr financí neshledal tuto žádost žalobce důvodnou, proto žalobci nezbylo nic jiného, než podat správní žalobu.

Nad rámec uvedeného soud odkazuje na řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 A 215/2014 a 6 A 236/2014, která se týkají skutkově obdobné věci. Zdejší soud v obou uvedených řízeních uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o návrzích žalobců na zahájení sporného řízení dle § 141 správního řádu.

Žalovaný tedy skutečně byl nečinný a žalobce vyčerpal bezvýsledně všechny prostředky, které mu právní řád poskytuje, když podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ministroví financí, který jeho žádosti nevyhověl. Žalobce by tedy byl se svou

žalobou úspěšný, a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Soud mu proto dle § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny částí zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1.000,- Kč soud žalobci vrátil výrokem III. tohoto usnesení) a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, sepsání žaloby a zpětvzetí ze dne 6. 12. 2016), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100,- Kč, tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300,- Kč a DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 13.342,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Radima Struminského, advokáta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud mu proto vrátil částku 1 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. března 2017

JUDr. Eva P e c h o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J. Válková